

W Skoczowie i Cieszynie otwarto Bramy Miłosierdzia

Data publikacji: 15.12.2015 9:00

W kościołach św. Marii Magdaleny w Cieszynie oraz świętych Apostołów Piotra i Pawła w Skoczowie Biskup Greger otworzył 13 grudnia Bramy Miłosierdzia. Wejście przez tę Bramę oznacza odkrycie głębi miłosierdzia Ojca.

□

Biskup Greger otworzył Bramy Miłosierdzia w pięciu jubileuszowych kościołach diecezji – 12 grudnia dokonał tego obrzędu podczas liturgii trzeciej niedzieli adwentu w kościele św. Maksymiliana Kolbego w Oświęcimiu. Następnego dnia w kościołach: św. Marii Magdaleny w Cieszynie, świętych Apostołów Piotra i Pawła w Skoczowie, bielskiej katedrze św. Mikołaja i żywieckiej konkatedrze Narodzenia NMP. Otwarcia Bram Miłosierdzia w szóstym kościele jubileuszowym diecezji – pw. św. Macieja Apostoła w Andrychowie – dokonał bp senior Tadeusz Rakoczy.

Bielsko żywiecki sufragan w homiliach wygłoszonych podczas niedzielnych uroczystości w jubileuszowych kościołach Podbeskidzia przypomniał, że wejście przez tę Bramę oznacza odkrycie głębi miłosierdzia Ojca, który przyjmuje wszystkich i wychodzi osobiście na spotkanie każdego człowieka.

„Ma to być czas, w którym mamy wzrastać w przekonaniu o miłosierdziu. Jak wiele krzywdy wyrządza się Bogu stwierdzając, że grzechy są karane Jego sądem, nie podkreślając jednak na pierwszym miejscu, że są odpuszczane przez Jego miłosierdzie. Musimy przedkładać miłosierdzie nad sąd, aby w każdym przypadku osąd Boży nad ludzkimi czynami zawsze odbywał się mocą Jego miłosierdzia” – wyjaśnił.

Biskup nawiązał do głębokiej wymowy przeżywanego Nadzwyczajnego Jubileuszu Roku Miłosierdzia, który potrwa do przyszłorocznej uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata (20 listopada 2016). „Mowa jest o jubileuszu, a więc o rzeczywistości zdecydowanie głębszej aniżeli obchody roku poświęconego jakiejś tematyce” – dodał.

Tradycję jubileuszy rozpoczął papież Bonifacy VIII, zwołując 22 lutego 1300 r. Rok Święty, w czasie którego można było uzyskać odpust zupełny. Do rzymskich bazylik św. Piotra i św. Pawła za Murami przybyło wówczas aż 300 tys. pielgrzymów. Papież chciał, by zwoływano Rok Święty co sto lat. Jednak stopniowo zmniejszano ten okres do 50 (jak w Starym Testamencie) i 33 lat (wiek Chrystusa), a od 1475 r. zaczęto je organizować co 25 lat, by każde pokolenie mogło przeżyć jubileusz choć jeden raz.

Za pontyfikatu Aleksandra VI powstał ceremoniał Roku Świętego, przewidujący otwarcie Drzwi Świętych (symbolu przejścia z grzechu do łaski Bożej) w Wigilię Bożego Narodzenia w roku poprzedzającym jubileusz i zamknięcie ich w uroczystość Objawienia Pańskiego w roku następującym po jubileuszu. Po raz pierwszy stało się tak przy okazji Roku Świętego 1500. Z drobnymi poprawkami, wprowadzonymi w 1525 r., ceremoniał ten przetrwał do czasów obecnych.

Jednak nie od początku rozpoczęcie jubileuszu było związane z otwarciem Drzwi Świętych - symbolu przejścia od grzechu do łaski Bożej, zgodnie ze słowami Jezusa: „Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony” (J 10,9).

Pierwszym papieżem, który tego dokonał był Marcin V, który otworzył Drzwi Święte w 1423 r. w bazylice św. Jana na Lateranie. Z kolei w bazylice św. Piotra, Matki Bożej Większej i św. Pawła za Murami po raz pierwszy otwarto je w 1499 r.